

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔๓

(สมัยสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕๕ (สมัยสามัญ) พ.ศ. ๒๕๖๕

สารบัญ

๕๑
ควงท ๕๓/๒๕๒๕

ญัตติของคณะกรรมการราษฎรว่าด้วยร่างพระราช
ปรารภพระราชทานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม ๕๗๖-๕๗๓

ญัตติของคณะกรรมการราษฎรว่าด้วยร่างพระราช
บัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรี ๕๗๗

ญัตติของคณะกรรมการราษฎรว่าด้วยร่างพระราช
บัญญัติเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการ
พลเรือนและเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งกายผู้มี
ตำแหน่งเจ้าพนักงาน ๒๕๗๕ (เดือนการประชุมไปคราดหน้า) ๕๗๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๔๓/๒๔๗๕ (วิสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๖.๒๐ นาฬิกา

สมาชิกมาประชุม ๕๖ นาย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า วันนี้คณะกรรมการราษฎรได้เสนอญัตติขอให้พิจารณาซึ่งเป็นเรื่องด่วน ๓ เรื่อง คือ ๑. ร่างพระราชปรารภพระราชทานรัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรสยาม ๒. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรี ๓. ร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการพลเรือนและเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งกายผู้มีตำแหน่งเจ้า พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งเราจะได้พิจารณาเรื่องร่างพระราชปรารภพระราชทานรัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรสยามก่อน

ประธานคณะกรรมการราษฎร กล่าวว่า ร่างพระราชปรารภพระราชทานรัฐธรรมนูฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้เคยเวียนต่อที่ประชุมครั้งหนึ่งแล้วว่า ในเมื่อเราทำรัฐธรรมนูเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าได้นำไปทูลเกล้าฯ ถวายทอดพระเนตร ก็โปรดปรานเป็นที่พอพระราชหฤทัย

มากถึงได้ทรงเตรียมการที่จะพระราชทานรัฐธรรมนูญนี้ และโปรดเกล้าฯ ให้พระดำรัสเสด็จไปร่างประกาศนี้ ซึ่งแต่แรกทรงหวังที่จะให้อำตักษณ์อ่านในเวลาที่จะพระราชทาน เมื่อพระดำรัสเสด็จได้ร่างแล้วก็นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายทอดพระเนตรแล้วก็พระราชทานมาให้คณะกรรมการราษฎรดู คณะกรรมการราษฎรพิจารณาเห็นว่าถ้อยคำที่เขียนมานั้นถ้าจะใช้ เป็นพระราชปรารภในรัฐธรรมนูญ ก็จะเหมาะสมตรงตามที่ จึงได้นำความกราบบังคมทูล ก็โปรดเกล้าฯ ว่าจะให้ เป็นพระราชปรารภในรัฐธรรมนูญได้ เมื่อเช่นนั้นพระราชปรารภก็เป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญหาเป็นประกาศไม่ จึงได้นำมาเสนอสภา ส่วนในการที่จะประกาศพระราชทานก็จะอ่านถ้อยคำนี้ แต่อ่านจากพระราชปรารภในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นพระราชปรารภนี้จึงไม่ใช่ประกาศ แต่เป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญ จึงนำมาเสนอเพื่อความเห็นชอบของที่ประชุม และเมื่อที่ประชุมประสงค์จะให้อ่านเสนอถ้อยคำนี้ แต่ว่ามีภาษามคธและตั้งตักฤกษ์ที่จะแปลให้ฟังไม่ได้

พระยาพหลพลพยุหเสนา เสนอว่า เนื่องจากถ้อยคำบางคำในภาษามคธและตั้งตักฤกษ์ ที่เราอ่านไม่เข้าใจว่าแปลว่าอะไร ฉะนั้นเห็นว่าควรจะเรียกผู้ชำนาญทางภาษา เช่น พระธรรมนิเทศโดยหาร มาแปลความให้ฟังจะดีกว่า

ประธานคณะกรรมการราษฎร ถัดจากว่า ร่างพระราชปรารภ

ฉบับนี้ พระสารประเสริฐเป็นผู้ร่าง แต่เมื่อมีความประสงค์ที่จะให้
ผู้ชำนาญแปลความแต่ก็ไม่ใช่ชั้ช้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เมื่อเราไม่มีผู้ใดจะแปลได้แต่ก็ขอ
ให้ระงับการพิจารณาร่างพระราชปรารภไว้ชั่วคราวก่อน เพื่อจะได้
ไปเรียกผู้ชำนาญมาแต่ก็ขอปรึกษากันใหม่ และต่อไปนี้เราจะได้
พิจารณาคัดย่่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรี

ประธานคณะกรรมการราษฎร กล่าวว่่า เรื่องนี้ก็มีปัญหา
อะไร เป็นแต่ว่าเราได้เอาคำว่า “รัฐมนตรี” มาใช้ในรัฐธรรมนูญ
ใหม่ ส่วนพระราชบัญญัติรัฐมนตรีเดิมนั้นก็คงเป็น กฎหมายอยู่แต่
ชื่อเท่านั้น คณะกรรมการราษฎรเห็นสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติ
เดิมนั้นเสีย จึงเสนอสภามาตั้งที่เราจะพิจารณากัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราช
บัญญัติรัฐมนตรีนี้ ถ้าแม้ไม่มีผู้ใดคัดค้านอย่างใดแต่ก็จะได้ลงมติ
ต่อไป ไม่มีใครคัดค้านประธานสภาจึงขอให้ลงคะแนน สมาชิก
ทั้งหมดมีความเห็นชอบค้ำว่่าร่าง เป็นอันว่่าที่ประชุมอนุมัติให้ประกาศ
พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรีได้ตามความที่เสนอนั้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า บัดนี้จะได้พิจารณาต่อไปถึง ร่าง
พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการ การพดเรือ
และเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งกายผู้มีตำแหน่งเฝ้า พุทธศักราช
๒๔๗๕ ต่อไปนี้ได้มีการอภิปรายและพิจารณาปรึกษาข้อความใน

พระราชบัญญัตินั้น ผลสุดท้ายได้ตกลงกันให้ เดือนการประชุม
พระราชบัญญัตินั้นไปคราวหน้า

หลวงประดิษฐมนูธรรม เสนอว่า ตามที่ประชุมได้ตกลงให้
เชิญผู้ชำนาญทางภาษามาแปลถ้อยคำในร่างพระราชปรารภพระราชทาน
รัฐธรรมนูญนั้น บัดนี้ได้มาแล้ว จึงขออนุญาตคือที่ประชุมให้ พระ
ธรรมนิเทศฯ เข้าที่ประชุมเพื่อแปลถ้อยคำด้วย

ที่ประชุมอนุมัติให้พระธรรมนิเทศทวยหารเข้าที่ประชุม และ
ขอให้ อ่านและแปลคำในพระราชปรารภนั้นเสนอ

พระธรรมนิเทศทวยหารได้อ่านและแปลความเสนอ มีถ้อยคำที่
ที่ประชุมเห็นว่าไม่เหมาะสม และได้จัดการแก้ไขดังนี้

คำว่า “ อัครทายนมาต ” ซึ่งแปลว่า เดือนอ้ายนั้น พังไม่
สนิทจึงได้ขอให้พระธรรมนิเทศฯ เปลี่ยนเป็นคำอื่นซึ่งแปลได้ความ
อย่างเดียวกัน

พระธรรมนิเทศฯ กล่าวว่า คำว่า “ อัครทายนมาต ” เป็นคำ
ดั่งศกฤต ซึ่งข้าพเจ้าเองก็ไม่ชำนาญหากแต่พอรู้บ้าง แต่ถ้าจะให้
เปลี่ยนแล้วก็ใช้ภาษามคธคำว่า “ มิกสิรมาต ” ก็จะกลมกลืนกันได้ดี

พระยาอุตุมฯ รับรอง คำว่า “ มิกสิรมาต ” นี้ได้ยินเสมอ
สมควรจะใช้แทนกันได้ดี

ที่ประชุม ลงมติรับรองให้แก้คำว่า “ อัครทายนมาต ” เป็น
“ มิกสิรมาต ”

พระยาอุตมฯ กล่าว่า ในหน้า ๒ บรรทัดที่ ๓๓ คำว่า “ได้
นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระมหากษัตริย์” นี้ คำว่า “มหา” ค
ตามรูปแล้วแปลว่าเป็นพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่ง
เป็นคำสรรพนาม เห็นจะไม่จำเป็นที่จะต้องมีคำว่า “มหา” เพราะ
ไม่เคยเห็นมีที่ไหน

ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วย เป็นอันให้ตัดคำว่า “มหา” ออก
พระยาพหลฯ เสนอว่า คำว่าพสกนิกรนั้นควรจะเปลี่ยนเป็น
คำใหม่ เพราะฟังดูไม่เข้ากับรัฐธรรมนูญที่กล่าวถึงอำนาจอธิปไตยว่า
เป็นอำนาจที่มาจากปวงชนทั้งหลาย

พระธรรมนิเทศฯ กล่าว่า ถ้าจะเปลี่ยนแล้วก็ต้องหาคำให้ก
กับกับคำเดิม เช่น “ประชากร” ก็แปลได้ว่าประชาชน และ
เข้ารูปอย่างที่ว่านั้นได้

ที่ประชุม เห็นชอบด้วยและตกลงให้แก้คำว่า “พสกนิกร”
เป็น “ประชากร”

ประธานสภาฯ กล่าว่า บัดนี้การพิจารณาร่างพระราชปรารภ
ก็เสร็จลงแล้ว ตามที่คณะกรรมการราษฎรเสนอไว้ มีว่าจะนำพระราช
ปรารภนั้นลงไว้เป็นคำนำในรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญ
ฉะนั้นจึงขอให้ที่ประชุมลงคะแนนว่าจะ เห็นสมควรหรือไม่ สมาชิก
ทั้งหมดลงความเห็นพร้อมกันว่าเป็นการสมควร เป็นอันว่า ที่ประชุม
อนุมัติให้นำคำพระปรารภพระราชทานรัฐธรรมนูญลงเป็นคำนำได้

๕๕๑

หลวงประดิษฐฯ กล่าว่า ตามที่ได้ตกลงกันได้แล้วว่าใน
วันเสาร์ที่ ๓ จะประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกคังน บัดนี้
ร่างพระราชบัญญัติก็กล่าวนั้นได้ ทำเสร็จแล้ว ขอตมาชิกได้รับแจก
ไปด้วย และขอให้มาประชุมในวันเสาร์เวลา ๑๐ นาฬิกา

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๒๐ น.

หลวงคหกรรมบดี

นายปพาฬิ บุญ-หลง

นายสิงห์ กลางวิสัย

ผู้ตรวจงานการประชุม

ตรวจแล้ว

พญ.

พระอุทิศาศตร์

นิติศาศตร์

ปรีชานุลาณย์

๖ ธันวาคม ๑๕

จบุญ นายมังกร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร